

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 161/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosti JUDr. R. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. B. F. B., vedené pod sp. zn. Rvp 8625/2013 až sp. zn. Rvp 8638/2013 vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10 Er 684/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 14 Er 1545/2006 z 9. novembra 2012, sp. zn. 10 Er 683/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 686/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 688/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 14 Er 963/2006 z 8. novembra 2012, sp. zn. 14 Er 968/2006 z 9. novembra 2012, sp. zn. 10 Er 752/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 689/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 667/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 12 Er 391/2007 z 8. novembra 2012, sp. zn. 15 Er 1669/2006 zo 7. novembra 2012, sp. zn. 14 Er 1667/2006 z 9. novembra 2012 a sp. zn. 10 Er 685/2012 z 2. októbra 2012 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 8625/2013 až sp. zn. Rvp 8638/2013 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 8625/2013.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. januára 2013 doručené sťažnosti JUDr. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v záhlaví vymenovanými uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“).

2. Sťažovateľ uviedol, že od 6. júna 2007 začal vykonávať exekučnú činnosť ako exekútor podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., B., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007. Okresný súd napadnutými rozhodnutiami rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania exekúcie z dôvodu jeho zaujatosti/predpojatosti proti oprávnenej – spoločnosti P., s. r. o., čím zasiahol do ním označených základných práv; navrhol preto napadnuté uznesenia okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

3. Ústavný súd sa najskôr zaoberal otázkou, či sú naplnené predpoklady meritórneho prerokovania ústavnej sťažnosti podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a dospel k záveru, že ju podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uvedené ustanovenie v záujme racionality a efektivity konania pred ústavným súdom dáva tomuto súdu kompetenciu posúdiť „prijateľnosť“ návrhu predtým, ako dospeje k záveru, že o návrhu rozhodne meritórne nálezom, pričom ide

o špecifickú a relatívne samostatnú časť konania, ktorá ešte nemá charakter meritórneho konania, keď ústavný súd môže obvykle rozhodnúť bez ďalšieho, len na základe obsahu napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej moci a údajov obsiahnutých v samotnej sťažnosti.

4. Súdny exekútor má pri výkone exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa. Tento svoj status získal podľa zákona Exekučného poriadku, keďže podľa § 2 ods. 1 je exekútor štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. Podľa ustanovenia § 5 Exekučného poriadku má exekútor pri výkone exekučnej činnosti ako výkonu verejnej moci postavenie verejného činiteľa. Z uvedeného vyplýva, že Exekučným poriadkom preniesol štát časť výkonu svojej moci – špecificky moci súdnej, ktorej súčasťou je aj konanie vykonávacie – na súdnych exekútorov. Nimi sú síce fyzické osoby, avšak táto skutočnosť má význam len právne technický či organizačne inštitucionálny. Z hľadiska funkcionálneho vykonávajú tieto osoby štátnu moc, resp. moc súdnu. Preto ak exekútor vykonáva funkcie, ktoré by inak bol povinný vykonať štát, resp. súd, je pri výkone zverenej štátnej moci povinný rešpektovať a dbať na základné práva tých osôb, vo vzťahu ku ktorým prenesenú štátnu moc vykonáva; rovnako tak pre tieto osoby musí platiť rovnaký štandard ochrany ich základných práv ako v konaní pred súdmi (pozri napr. I. ÚS 480/2011).

5. Z uvedených skutočností vyplýva, že súdny exekútor nemá aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým ho súd vylúčil z vykonávania exekúcie v daných veciach, pre jeho pomer k účastníkovi konania (oprávnenému) v zmysle ustanovenia § 30 Exekučného poriadku. V takomto prípade je objektom rozhodovania o vylúčení a sám ako súčasť štátnej, súdnej moci nie je nositeľom žiadnych základných práv, a to ani v záujme ochrany účastníka exekučného konania (oprávneného), preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (bod 2 výroku).

6. Podľa § 31 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na

spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 8625/2013 až sp. zn. Rvp 8638/2013 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľa a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného konania (bod 1 výroku tohto uznesenia) a sťažnosti ako také odmietol (bod 5).

8. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že nemohol prehliadnúť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s účastníkmi, a to súdnym exekútorom JUDr. K., ako aj spoločnosťou P. s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto nie je potrebná ich konkretizácia.

9. Na podporu svojej argumentácie ústavný súd dodáva, že z jeho zistení vyplýva, že vo vzťahu v záhlaví tohto rozhodnutia označenými rozhodnutiami okresného súdu ten istý nárok na ochranu ústavnosti v tom istom kontexte namietaného porušenia označených práv uplatnila aj obchodná spoločnosť P. s. r. o., ktorá ako oprávnený subjekt vystupuje v exekučných konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 10 Er 684/2012 (sťažnosť vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 8709/2013), sp. zn. 14 Er 1545/2006 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8706/2013), sp. zn. 10 Er 683/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8692/2013), sp. zn. 10 Er 686/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8708/2013), sp. zn. 10 Er 688/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8690/2013), sp. zn. 14 Er 963/2006 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8697/2013), sp. zn. 14 Er 968/2006 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8698/2013), sp. zn. 10 Er 752/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp

8703/2013), sp. zn. 10 Er 689/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8693/2013), sp. zn. 10 Er 667/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8694/2013), sp. zn. 12 Er 391/2007 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8696/2013), sp. zn. 15 Er 1669/2006 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8704/2013), sp. zn. 14 Er 1667/2006 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8705/2013) a sp. zn. 10 Er 685/2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 8691/2013).

10. V ostatnom ústavný súd už len dodáva, že právny zástupca sťažovateľa aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

11. Pretože sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnostiach nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2013